

Kl. 16:47

Martin Henriksen (DF):

Jamen så er den tid jo passé, hvor Socialistisk Folkeparti var et arbejderparti. Budskabet til de danske arbejdere, som mister deres arbejde, forstår jeg, er, at der er pres på det danske arbejdsmarked, og at det ville være der, uanset om vi var medlem af EU, og uanset om EU var der, eller hvordan og hvorledes. Og jeg kan forstå, at budskabet til den danske arbejder, der mister sit arbejde og ser en østeuropæer fastholde sit arbejde, er, at der er social ulighed i Østeuropa. Det er jo virkelig et svar, jeg kan bruge til noget.

Sagen er jo den, at hvis Socialistisk Folkeparti virkelig var et arbejderparti, ville man jo sørge for at indføre en ordning, der gjorde, at når vi havde en periode, hvor økonomien var sund og der var behov for at tage arbejdskraft ind udefra, som altså kom oveni, var det muligt at gøre det, og at når vi kunne se økonomien gå ned, ville vi have en ordning, der sikrede, at det først og fremmest var danskerne, der beholdt de danske arbejdspladser, når de var fagligt kvalificerede til det. Og en anden ting: Hvis Socialistisk Folkeparti virkelig var indstillet på at varetage danske arbejderes interesser, kunne man jo stemme anderledes i Folketingssalen. Det vælger man så ikke at gøre. Men jeg vil godt høre, om Socialistisk Folkeparti vil have mulighed for at bruge de rammer, der trods alt er inden for EU-retten, og udvide aftalen, så den først ophører i 2011 og ikke i 2009, så der trods alt gives et lille pusterum.

Kl. 16:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:49

Karsten Hønge (SF):

Jeg vil sige det på den måde, at det altså er noget af det mest organiserede sludder i kilometermål, jeg har hørt længe.

Sagen er jo, at det handler om fair og lige konkurrence om job og opgaver, og så kan det altså ikke nytte noget, at hr. Martin Henriksen lader som om, at EU ikke er der, og at arbejde og virksomheder ikke må bevæge sig over landegrænser, altså en mobilitet, der i øvrigt i årevis, også i dag, har været til fordel for danske lønarbejdere og danske virksomheder. At lade som om, dels at mobilitet skulle være noget dårligt, dels at EU ikke skulle eksistere, gør jo, at jeg må spørge: Hvilken planet bor her Martin Henriksen på?

Det, der er budskabet fra SF både til hr. Martin Henriksen, hvis han vil acceptere budskabet,

og til de danske arbejdere, er, at vi står last og brast omkring den danske model. Vi forsvaret danske arbejdspladser, forstået sådan, at konkurrencen om job skal ske på fair og lige vilkår. Og så er det rigtigt, at vi vil kunne opleve, at en polsk arbejder, der er ansat på fair og lige vilkår efter danske overenskomster, kan bevare sit arbejde, mens en dansk arbejder i samme situation vil blive fyret. Der er kun et problem, hvis den polske arbejder bliver underbetalt, og hvis arbejdsmiljøet for den polske arbejder er en by i Rusland.

Der er jo en kløft imellem os her, for jeg kan godt se, at hr. Martin Henriksens verdensbillede jo er et andet, men jeg må sige om de der forværkede og triste tanker om udlændinge: Kunne vi dog ikke henvise dem til et årsmøde i Dansk Folkeparti?

Kl. 16:50

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Kl. 16:50

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører på området, hr. Knud Kristensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende: Lovforslag nr. L 141 fra integrationsministeren er et rigtig godt forslag, som vi i Det Konservative Folkeparti bakker fuldt ud op om. Forslaget ophæver udlændingelovens overgangsordning for statsborgere i de ti nyeste EU-lande pr. 1. maj i år.

I 2004 blev Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn som de første østlande medlemmer af EU. Det var en glædens dag. Jerntæppet, der i alt for mange år havde delt Europa i Øst og Vest, blev med et fjernet helt og aldeles. EU er nu ikke længere en klub for vesteuropæiske lande, men favner også vores venner mod øst. Det blev slået fast med syttommersøm i 2007, da Bulgarien og Rumænien efter mange års forberedelser og reformer også trådte ind i det europæiske samarbejde.

For de ti central- og østeuropæiske lande har EU-medlemskabet betydet en verden til forskel. I første omgang fordi medlemskabet var betinget af en række politiske og økonomiske reformer, der har gjort landene til bedre steder at leve til gavn for deres borgere. Dernæst fordi medlemskabet har bragt dem ind i Unionen, der med sit indre marked og øvrige ordninger bidrager til fred, stabilitet og økonomisk fremgang blandt medlemmerne. Men også for os og alle